

Resebrev 9

Alicante – Puerto de Isla Tabarca – Puerto de Tomás Maestre – Puerto de los Nietos – Cartagena – Garrucha – Almerimar – Puerto de la Mona – Benalmadena - Duquesa

26 oktober – 14 november”

Tag ut all glädje i förskott. Går det bra kan man glädjas två gånger”

-

Vi har glatt oss länge för att Mikael, Annika, Jenny och Hanna skall komma och hälsa på. Idag den 26 oktober skall dom komma. Planet väntas in 19.50 men dom ringde och sa att dom var försenade. 23.30 landade planet. Dom påbörjade resan klockan 10 från Landvetter och fick vänta 8 timmar i Amsterdam. Plötsligt dök taxin upp och ut välldde hela familjen samt ett berg av bagage. Annika hade anammat mina instruktioner och hade inte packat i resväskor eller koffertar. Fjädrarna på taxin gnällde till och bilen stabiliserade sig igen. Stor familjelycka utspelades på kajen och flickorna var på ett strålande humör trots den långa resdagen. Vi stuvade ned oss i båten och avslutade kvällen med Taccos och tillbehör. Kvällen var sen varför det inte blev något nattsudd och snart hördes det lätta andhämtningar och snarkningar från innandömet av båten. Mikael och jag satt kvar i sittbrunnen och njöt av värmen, stillheten, whiskyn och cigarrerna.

-

Solen klev fram på morgonen och det blev åter liv i båten. Frukosten intogs givetvis i sittbrunnen och planerna lades upp för dagen. Flickorna var inte kompromissvilliga för alla deras alternativ var sandstranden. Ulla och jag hade räknat ut att om vi väntade tills dom kommit så var det fler händer som kunde bära maten. Alltså, vi satte kurs mot stora saluhallen och botaniserade bland alla läckerheterna. Först gjorde vi ett glasstopp på vägen varvid Jenny och Hanna glömde badstranden i sju minuter. Det är roligt att gå i saluhallen och planera kommande måltider och göra inköp. Tungt lastade segade vi oss tillbaka till båten och lastade av. Nu var det varmt. Efter att ha ätit lunch gick vi då äntligen till stranden. Det blev mycket bada och lite sova och sedan var det dags för dagens middag som var Paella med calamares mm inhandlat i Saluhallen.

Nästa dag bekantade vi oss med kvarteren i gamla stan och besökte sedan borgen varefter vi vilade upp oss på badstranden. Lunchen åt vi på en strandrestaurang.

-

Vi seglade vidare ut till ön Tabarca. Ön var en gång en gammal piratbas. Piraterna drevs bort och ett fort byggdes för att förhindra en ny ockupation. Det finns också ett fort från Charles III. Ön har en liten bebyggelse och det finns ett antal sommarrestauranger. Turbåtar går i trafik från olika ställen till ön. Det är ankring, fiske, och dykförbud runt ön. Det finns bara en kort hamnpir där det är tillräckligt djup. Vi hade planerat att försöka komma intill några timmar för att kunna se oss omkring. När vi kom fram blev vi frånvinkade men gick i alla fall in och tilläts ligga utsidan en turbåt som skulle ligga där ett par timmar. Båtar kom och gick och när den sista båten gick så låg vi kvar. Ön var nästan tom och alla restauranger stängdes. Det blev en underbar stillhet och kvällen var fin. Vi åt middag och satt och slöade i eftermiddagssolen. Efter en stund kom det in några små fiskebåtar och lade till vi kajen. Den närmsta stängde inte av motorn. Mörkret kommer snabbt här nere och vi förstod nu varför dom inte stängde av motorn. Man hade den igång för att kunna ha belysningen på däck tänd. Det sorterades fisk i 3 timmar och vi plågades av ett kraftigt motorbuller i tystnaden. Katter promenerade fram och tillbaka på kajen och fick sig tillslängt några fiskar emellanåt. Till slut

så stoppades maskin och det blev så där tyst som det bara kan bli när det är alldeles tyst. Det enda som hördes var ett sakta rofyllt vågsvall som kluckade mot kajen. Här var nu den fullkomliga idyllen.

-

Klockan sju på morgonen hörde vi motorbuller på kajen. Fiskebåtarna hade lämnat och in hade kommit en båt som lossade pallar med cementsäckar. En truck transporterade dessa från kajen förbi vår båt och in till den lilla bygatan. Frukosten intogs i rök och damm. Vinden hade vänt och ökat och kom nu rakt in i den lilla hamnen. Vi drog vidare och kom efter en skvalpig segel/motorgång fram till Torre Vieja.

Jag anropade Marinan på VHF men fick inget svar så jag ringde istället och fick reda på att dom bara hade båtplatser till försäljning så vi fick som vi räknade med ankra upp i hamnen. Vi transporterade oss in till kaj med Filiokus och förtöjde i aktern på Anna-Ma. Dom blev glada av att se oss igen. Mikael gick en köpronda med flickorna och jag gick en köpronda med tanterna. Vi vuxna handlade givetvis mat.

Annika och Mikael var nog inte nöjd med inköpen för Ulla och jag bjöds på middag på lokal. Det kommer dock en morgon och då blir det vad som sätts fram på bordet.

-

Ankarkättingen rasslade och vi gav oss iväg för att gå till Mar Menor. Mar Menor är ett innanhav på 170 kvadratkilometer. Vattendjupet är bara 4-5 m och salthalten är 1 procent högre. För tusen år sedan uppstod detta innanhav. Romarna utvecklade här en betydande saltindustri. För att komma in måste vi passa en broöppning vid Tomás Maestre. Vi hade tur och kom fram precis då bron öppnade klockan två och slapp att vänta tills nästa öppning som är klockan fem. Vi passerade bron som ligger i en kanal och lade till i en stor modern marina. Till middag grillade vi revben.

-

Nästa dag gick vi vidare över sjön och till en liten hamn som heter Puerto de los Alcazares. Här gick vi inte helt som man skall och utanför hamnpirarna fastnade vi lätt varför vi fick backa loss och kom sedan in i den lilla hamnen. På waitingpontonen fanns det en plats kvar och vi lade till och tyckte att vi hade haft tur. Turen varade bar en liten stund för vi fick reda på att här fick man bara ligga i 2 timmar. Vi gick ur hamnen och fortsatte till en annan liten hamn som vi blev rekommenderade. Jag ringde till dem och fick klartecken att vi fick plats där. Här fick vi den enda lediga platsen och vi låg bra. Vi låg nu väl förtöjda i Puerto de Los Nietos. Vädret hade blivit lite sämre och det började mulna på och började blåsa. Nästa dag var det dags för hemfärd för den yngre familjen Wängdahl och vi började reka ang möjligheterna för att komma till flygplatsen. På kajen kom vi i slang med en trevlig norrman som låg i hamnen. Vi frågade honom om hur ta sig till flygplatsen. Han berättade då att han kände en tysk som säkert kunde köra dem dit för en billig penning. Han skulle prata med honom och återkomma. Senare kom en engelsman och knackade på båten och talade om att han skulle försöka få tag på tysken och frågade när Mikael med familj skulle åka. Tiden sattes till fyra på eftermiddagen. Dagen efter fick vi bekräftat att allt var i ordning och att dom skulle hämtas upp vid Hokus Pokus. Vädret blev stadigt sämre och det kom till och med regn. Det ruskade ordentligt i riggen på natten och ett mycket kraftigt åskväder drog över oss men vi låg på en bra plats för denna vind.

-

Strax före fyra kom det körande en framkrockad bil på kajen och vi skojade och sa till Annika att här kommer transporten. Bilen körde vidare och vände och körde tillbaka och stannade vid vår båt. Det var rätt bil. Jag sa till Annika att bakom krocken så ser bilen riktigt hygglig ut. Det var ingen tysk för han kunde inte komma så han var ersatt av en engelsman. Bilen var ganska ny och inget fel på förutom att den saknade höger strålkastare men det var ljust ute. Annika lugnade ner sig och vi tog farväl efter en mycket rolig och trivsamt vecka. Vi

hade haft tur då det senare visade sig att det var den sista riktiga högsommarveckan med stadigt väder.

-

När bilen kört iväg satte Ulla och jag oss ned inne i båten för det regnade och blåste. Det var alldeles tyst och det kändes tomt.

-

Nästa dag var det dags igen, förråden skulle fyllas. I den lilla supermercadon blev vi glatt igenkända av både herrn och frun och för att bemöta deras vänlighet köpte vi korven som prackades på oss och som var känd och tillverkad i området. Vi gick vidare till bagaren och där var det ett stort kackel mellan damerna som handlade och tanten bakom disken. Bakom nästa hörna hittade vi en slaktare som var en kvinna. Här fick vi alla sitta på soffor och vänta på vår tur. Här pratade också alla med alla och mycket information byttes. Vår kyckling fick vi putsad och delad på ett förnämligt sätt. Köttfärsen fick vi nymald och biffarna såg fina ut. Tvättstugan var uppbokad så vi kände oss färdiga med Puerto de Los Nietos och skyndade iväg för att hinna en tidig broöppning i Tomás Maestre. Vi kom fram klockan ett och försökte förmå brovakten att öppna bron men det gick inte. Klockan två släpptes vi igenom och strax var vi ute på djupt vatten igen.

-

På kvällen kom vi fram till Cartagena. Det blev en sen middag och Cartagena hade vi sett tidigare så det blev kojén. Dagen efter drog vi vidare till Garrucha där vi låg över natt och gick vidare till Almerimar. Här blev vi mottagna på kajen av en engelsman och några norskar som vi träffade när vi var där tidigare. Vi fikade med Ulf och Monica på s/y Nickan.

-

I Puerto de la Mona hamnade vi bredvid en engelsk segelbåt. Dom hade kommit dit ett par dagar tidigare och skulle köpa en lägenhet där. Deras son som var i tioårsåldern gick sin första skoldag när vi var där. Vi lovade att heja på dem när vi seglade förbi till våren. Ulla handlade en jultomte i en liten exklusiv affär. Vi gick en promenad runt i hamnen och ut på piren. Piren delas av en liten hög klippformation mot havet. I berget hade man gjort trappor som slingrade sig genom och runt upp till toppen. Träd var planterade längs trapporna och det var infälld belysning hela vägen. Hade vi varit nyförälskade hade det varit rätt ställe att svärma på. Nu beskådade vi prakten och utsikten.

Väderutsikterna gav prognos om lågtryck och kuling om ett dygn så vi seglade vidare till Benalmadena. Vi ville inte bli inblåsta då hamnen är farlig att ta sig ur när det blåser påvind. När vi kom fram till Benalmadena blåste det kuling. Kontoret var stängt och hamnen full men vi fick lägga oss vid tankstationen på waitingpontoon. Klockan åtta dagen efter skulle vi lämna platsen så man. Det blåste ordentligt på natten och morgonen så vi blev inte tillsagda att lämna. Ett par båtar till hade kommit in på kvällen bl a en tysk som vi träffat tidigare och som lagt sig framför oss. Senare blev vi anvisade platser på piren. Det var kuling och frånlandsvind och vinden fick vi in från aktern. Vinden tog tag i båtarna ordentligt och det gungade inne i hamnen. Som vanligt här nere så är det kraftiga och bra akterförtöjningar så vi var inte oroliga och att det gungar det är vi vana vid.

-

Vi låg inblåsta i Benalmadena i 5 dygn av en envis tidvis hård kuling. Nu var det ingen sommarvärme och vi plockade fram långbyxor, tröjor och jackor. Det kändes konstigt på kroppen. När solen visade sig var det skönt i lä varför vi uppsökte detta. Man kan sitta på ett café och dricka en Cappuccino och inte göra någonting, det fungerar faktiskt. Har man tur så finns det något att titta på också.

Benalmadena är en hamn där man gjort konstgjorda öar med hotell och lägenheter på. Runt öarna som är förbundna med land via små broar, båtar ligger förtöjda runt öarna och landsidan. Längs landsidan är det restauranger och affärer. Taken på hotellen har turkiska

kupoler och det ser mycket mysigt ut. Allt är hårt turistexploaterat med vad det innebär, fast å andra sidan så är också vi turister. Här är roligt att gå och titta.

-

Nu var det dags att tvätta och den grå dagen kastar sig över oss. Vi hade läst att det fanns en tvättstuga och vi promenerade dit. Det var en lokal med stora och nya glänsande tvättmaskiner. Vi fick hjälp att starta upp dem och fick reda på att vi var den andra tvättkunden. Dom höll på att justera in dem och fick extra pollett gratis. Medan vi satt och väntade på att maskinerna skulle bli klara kom det en man och frågade om vi ville ha kaffe. Vi tackade ja och han frågade hur ville ha kaffet. Efter en liten stund kom han tillbaka med en bricka med två koppar kaffe. Det visade sig att det var en intelligande restaurang som hade öppnat tvättstugan. Dom var mycket trevliga och vänliga. Efter kaffet gjorde jag en reka och såg på deras matsedel. Denna dag hade dom en färdigkomponerad specialmeny med flera rätter. Jag gick tillbaka till Ulla och sa att bord var bokad och att det var middag på lokal. Tvätten torkades i tumlare så vi var snart klara. Vi sprejade oss och snyggade till på oss med rena kläder och gick till restaurangen. Vi fick en mycket god måltid. Vad sägs om: Laxtoast, hummersoppa, liten mintsorbé, sandwich med smörfrästa champignoner, grillade fiskspett, cheesecake, Efter detta serverades vi kaffe. Till maten ingick 1 flaska gott vin. Till kaffet inmundigade jag en Calvados. När notan var betald hällde ägaren till krogen på en ordentlig Calvados till mig och han frågade om han fick bjuda Ulla på något att dricka, Calvados eller Champagne eller något annat. Ulla var antingen ståndaktig eller så var hon trött för hon sa nej tack.

-

I båtillbehörsaffären köpte vi en rostfri gasolgrill som man sätter på akterpulpiten. Dom hade inga gasolflaskor att sälja. Vi frågade var det fanns att köpa sådana och gick dit. Man hade inte den sorten varför vi gick tillbaka till affären och frågade vad vi skulle göra. Vi fick ett annat tips om en affär, men bad dem att köra och köpa för vi var trötta på att traska runt och utan gasolflaska ville vi inte ha grillen. Efter en timma kom gasolflaskan, man hade fått köra ända till Torremolinos för att hitta en flaska. Vi betalade inte för transporten.

-

På kvällen gick vi på en Argentinsk restaurang. Vi beställde pepparbiff. Djuret hade tydligen gått från Argentina för det var segt och senigt. Vi tillfrågades om det var bra och vi sa nej det var segt. Kyparen rynkade pannan och det var allt. Driksen blev minimal. Här i Benalmadena finns ett mycket fint Sealife Submarine Park. Rockorna som sam i en stor bassäng var vana vid att besökare matade dem med fisk som fanns att köpa. De sam upp till ytan och det gick att klappa dem på nosen. Här fanns också pirayor och hajar.

-

Den fjärde dagen avtog vinden tillfälligt och vi lämnade hamnen och fick en mycket fin seglats till Duquesa. Vi hade halvvind och vinden penklade mellan 10 – 14 m och vi gjorde tidvis upp till 9.3 knop. När vi lade loss var det grumligt vatten på grund av vind och sjöhävning och jag noterade inte att inte akterförtöjningen sjunkit till botten. Den fastnade i propellern. Snabbt på med förtöjningar igen och fram med lufttub och våtdräkt, (det var kallt i vinden och vattnet). Efter någon minut så var vi loss och kunde ge oss iväg.

-

Vi kände oss inte helt tillfreds då vi dagen innan fått höra att en segelbåt förlist utanför Marocco's kust. Båten var från Uddevalla och vi har träffat dem tidigare. Kvinnan ombord var saknad men mannen hade klarat sig iland på en halvfylld gummibåt.

-

Vi gick mot Duquesa och vinterhamnen som vi lämnade den 25 september detta nådens år 2001. Nu är det vinter och bara 18 grader och lika lite i vattnet.

-

Vad månede hända i Duquesa ???

-

Seglarhälsningar

-

Mats och Ulla Akter (Stern) <Heck, Hinterteil> på ett fartyg är den ända, som är afsedd att icke gå först, och som i allmänhet icke heller bör få göra det, ty många äro de obehag, som man utsätter sig för då fartyget går akter öfver med fart. Ibland andra må nämnas att rodrets verkan är mycket oberäknelig och att det lätt skadas. Därför bör man alltid vid dejsning med segelfartyg och backning med ångare kommendera: pass upp med rodret! (Minde the helm) <Auf das Ruder achten>

Källa: Nautisk ordbok af Emil Smith 1914